

Acadèmia Rico

COMERÇ - IDIOMES
CULTURA GENERAL
PERITATGES-TEORIA

CLASSES PER AMB DÒS SEXES

Sant Quirze, 5, segon

EL POBLE

ANY I

NUM. 103

SABADELL, DIMARTS 2 D'AGOST 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65

NÚMERO SOLT: 10 CTS.

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

NOTA DEL DIA

El conflicte dels rabassaires

Sembla que per a posar fi a l'estat de violència a què havia arribat el conflicte dels rabassaires, s'ha trobat una fórmula que permetrà la solució del problema plantejat més que pels obrers del camp, per la intransigència dels propietaris, els quals imbuïts encara per un perjudici de casta, no s'avenen a reconèixer que els camperols tenen els mateixos drets a exigir que els obrers de la ciutat, i que la mena de seu treball, aclaparat per arrendaments abusius i anacrònics, els posen en una situació d'evident inferioritat social.

Es hora, naturalment, de posar terme a aquesta situació dels obrers del camp. Si l'esperit patronal reduït a les tristes influències de l'Institut Català de Sant Isidre, no deixa trobar fórmules de concòrdia que deixin resolta per una vegada aquesta enxufosa qüestió que tantes pertorbacions econòmiques, pot portar a Catalunya, haurà d'ésser el Govern el què ho resolgui sense pèrdua de temps. En primer lloc perquè la República no pot deixar desamparats als obrers del camp, i perquè dintre

el treball de la terra, ha de finir la situació d'esclavatge per equiparar als camperols dintre les normes evolutives del nostre temps.

L'agricultura catalana és rica, i ella ha de marcar, així mateix, la prosperitat de les nostres indústries. I per això és necessari que l'obrer del camp no sigui absorbit per les ciutats, en les quals hi espera trobar jornals més crescuts, comoditats i distraccions que no té isolat al camp, alhora que, la seva intromissió en les indústries de ciutat, pot causar perturbacions per l'excés de braços així com per reduir els mercats consumidors.

El conflicte dels rabassaires no té doncs, un simple aspecte local o comarcal. El pot tenir d'un vastíssim interès general, pel que afecta a la prosperitat de l'economia catalana, i aquesta prosperitat, els primers a respectar-la, han d'ésser els propietaris de la terra essent, com escau en el nostre temps de transició, un bon tros més generosos del que no han estat fins ara.

COMENTARI

Del silenci als crits

Els darrers anys de silenci polític forçós, oblidats ja per l'expressió fulminant del nou règim, ens fan l'efecte com si un paralític havés recobrat els moviments, la paraula, el tacte, la vista, els cinc sentits de l'home. I l'afortunat mortal, amb la intensa alegria de retornar al món sensible i animat, per la seva condició d'ésser humà i amb els atributs de ciutadania i civilitat que el caracteritzen es llança a les més sublims convulsions, amb gestos paradoxals, amb plàtiques abusives, amb actituds desvinculades. Es la pròpia sublimitat del moment — un moment que ja té un any i mig — que el fa permanèixer a les zones del grotesc. Tantes coses s'han hagut d'encaixar, tantes fonedures estaven inservibles i tants galses fora de lloc, que és lògic que la sèrie de contrastos ens posi sovint dintre d'un món delirant i paradoxal. No trobem estrany, ara, que aquell empresonat il·lustre, el nom del qual no recordem, després de llargues anyades de captiveri, un cop deslliurat, es posés a dialogar amb els arbres.

La qualitat dominant avui és aquesta mena de diàlegs en el qual intervenen àdhuc els arbres, o els troncs durs i eixarxats que la saba nova els ha empeltat de furioses diatribes i el vent de les darreres tempestes els ha descobert una cabellera frondosa d'idees fulminants. Vegeu quina florida de dinàstics, de gent que no estava acostumada a l'acció pública, a cridar pels carrers, com avui pretenen inútilment redreçar-se. Es renova en ells un nou instint revolucionari que delma els solícits vincles de la comprensió i de la intel·ligència.

Pels adversaris del règim, pels que encara no s'adonen que revolució no vol dir regressió; ara és l'hora de la crítica dura, de la sàtira, de l'escarni, fent ús d'una llibertat que ells negaven sempre. Es ara, quan es crea una època nova és, a dir, quan l'individu es troba amb un ambient nou, inusitat, inèdit, que cal fer gala d'un aplom immutuable, d'una educació civil. ¿Criden? ¿Gesticulen? Es que no tenen urbanitat. Si els pobles tinguessin una educació ben midada, farien les transmutacions de règim amb delicadesa, amb tacte exquisit, amb tots els rituals de la cortesia. Esser educat és ésser tolerant. El demagog nega la ponderació, l'equilibri social, les maneres sòlides i intel·ligents de resistir un govern flexible, però enèrgic.

A la península aquesta suavitat és una mica desconeguda. Per una llei d'individus no seran atents si els parseu de l'Estatut. I no cal dir que els aristòcrates que odien la República, perden els estreps cada vegada que la conceptuen més ferma. Ahir eren indiferents, sords, a les queixes del poble. Avui intenten, per mitjans clandestins, crear-li dificultats. I cap escola, al món, ensenya a perjudicar el pròxim.

Després del silenci dictatorial ha vingut la fallera de la llibertat. Els vingut la fallera de la llibertat. Els que l'odiaven se'n gaudien per arribar al llibertinatge. Els que ens en servim, trobem que les coses van bé, que és poc el conquerit però que ja vindrà l'hora de demostrar als enemics i adversaris, que, o aprenen a ésser més atents, més respectuosos amb el règim, o hauran de retornar a l'Estat del paralític que, amb crossejats o sense, ens

La catalanització de l'escola

Fa més d'una any de la proclamació de la República i de la publicació del Decret de Marcellí Domingo sobre l'ús del català a l'escola. Semblava que en un període tan llarg la transformació operada a l'empar d'aquest Decret i de l'esperit que l'informa, havia de fer-se ben albiradora. Hem de reconèixer, però, que els resultats, en ordre a la catalanització de l'ensenyament no són els que una previsió no pas massa optimista autoritzava d'esperar. I justament allà on la lentitud en la catalanització ha estat més notable ha estat en l'escola privada que, amb més llibertat de moviments que l'oficial, tenia més expedit el camí per a adaptar-se a l'esperit del temps. Han estat obtinguts en aquest sentit uns guanys que, sense ésser despreciables, no són prou satisfactoris. A l'acabament del curs i de cara al període estival en què s'incuben els projectes per al curs que ve, els dirigents de les escoles privades haurien de meditar molt sobre la responsabilitat que contrauen davant del poble que un dia pot adonar-se que els seus legítims drets no són atesos ni quan per a això resten oberts tots els camins. Avui dia no hi ha dificultats legals ni prefecturals, ni d'altres ordres, com és ara la manca de textos, que serveixin d'excusa. Cal que ho sapiguem i ho pensem també els ciutadans, als quals escau en qualitat de pares la missió de vetllar per que l'educació de llurs fills sigui duta a terme dintre el respecte que reclama llur pròpia manera d'ésser i les garanties d'eficàcia que en primer terme s'han d'exigir.

(Del Butlletí de l'A. P. de l'E. C.)

Un curset d'infermeres

La Prestigiosa Acadèmia Miralles prepara un Curset per a formar un estol d'infermeres, amb tots els coneixements indispensables que exigeix aquesta humanitària professió. El curset, teòric i pràctic, serà explicat per Doctors especialitzats.

La professió d'infermera és avui una necessitat social, i no cal dubtar que s'inscriurà a aquestes llistes un nombre regular d'alumnes, i que per fi es podrà comptar en la nostra ciutat d'aquest element que tants beneficis pot reportar en la vida comú.

Es de creure que l'element femení que es senti atret per aquest amor al pròxim s'inscriurà al Curset de referència, qual inscripció acaba el dia 10 del mes que som.

Totes les persones que els interessi saber detalls respecte al Curset d'infermeres, poden dirigir-se al local de l'Acadèmia Miralles, carrer Escola Industrial, 23, on seran degudament ateses.

feia caminar aquell benaventurat Primo de Rivera. Odiem la Dictadura, però si ésser sobri, ponderat, reflexiu, no serveix, caldrà tanmateix que ens treiem els guants de la conciliació.

Jordi MORAGUES.

La reforma agrària

Intervenció del diputat Amadeu Aragay

Extracte del diari oficial de les Corts corresponent al dia 22 del corrent.

"Aquí se ha venido a deducir que la Reforma agraria tiene como base fundamental, aparte de ir a la redistribución de la tierra, el castigar a aquellos propietarios que hayan estado ausentes de ella y que la hayan cedido en cultivo a tercero. Ya es hora de que desvanzcamos este supuesto. Ni este Parlamento, representación legítima, leal y genuina de la voluntad popular, ni la misma República puede proceder con espíritu de venganza; no quiere castigar a nadie por el solo hecho de que se haya acogido a unas disposiciones, a un sistema que lo reputan hasta este momento legal y jurídico.

No se trata de eso; se trata de producir una redistribución de la tierra en España, porque la República cuenta ese hecho entre sus compromisos más solemnes y porque entiende que únicamente haciendo eso creará el instrumento democrático, ya que la democracia no existe si a la masa obrera no se la dota de aquel mínimo indispensable de independencia económica que haga posible que se produzca democráticamente, según su leal saber y entender, en cada caso concreto y en cada momento en que el régimen o el país llame a todos a contribuir en las cuestiones de orden general. (Un Sr. Diputado: En el primitivo proyecto no estaban los arrendamientos). El objeto principal de la Reforma es la redistribución de la tierra. Dirán los señores impugnadores de esta Base que el régimen de arrendamientos no se opone para nada a la redistribución de la tierra; pero yo añado que, aparte la redistribución de la tierra, la finalidad que se persigue con el proyecto es que la tierra, considerada o como instrumento de trabajo, o como objeto de trabajo, o como causa de producción, esté en posesión de aquel que la cultive, asegurándola en manos del trabajador. (El Sr. Velazco: ¿Como la tienen los arrendatarios? ¿Cómo la poseen?) A precario. (El Sr. Velazco: No; exactamente igual que la podrían tener aquellos a quienes se la vaís a dar.—El señor Suárez Picallo: El más castigado en esta Reforma va a ser el pequeño propietario. Una Reforma hecha para el latifundio, va a ser una excelente Reforma que perjudique a la pequeña propiedad. El latifundio queda como antes. Expropiar el latifundio para el Municipio y los organismos sindicales campesinos; he ahí la doctrina.—El señor Alvarez Angulo: Es que SS. SS. piensan sólo en Galicia) Perdonen los señores interruptores que no recoja algunas de sus manifestaciones; no es por desdeñarlas, es por no creerlas fundamentales al punto de vista que sostengo.

Repito, y esto es muy interesante, que uno de los fines principales de esta Reforma es poner en manos del trabajador la posesión de aquel instrumento de trabajo que necesita para vivir, ya que su interés coincide perfectamente con el de la colec-

De dos nois, un ben vestit i ben peixat, carregat de joguines, i un altre espellifat i famolenc i amb una llar trista, el primer esdevindrà un «señorito bien», l'altre un comunista llibertari. Entre els dos hi ha una sola solució: l'Escola Unica, la qual a tots dos proporcionarà les mateixes armes de defensa.

tividad y, por tanto, con el de la economía nacional.

El régimen de arrendamientos, señores Diputados, no es eso precisamente (Un Sr. Diputado de la Comisión: Todo lo contrario.); es, como dice mi compañero de Comisión, todo lo contrario, y es muy extraño que se alegue en contra esa razón del arrendamiento por parte de Sres. Diputados republicanos. Si han ido SS. SS. por pueblos donde hay tierras arrendadas, habrán podido observar, en muchas ocasiones, que si los campesinos no se manifiestan, siguiendo los impulsos de su alma y de su pensamiento, es precisamente por la servidumbre en que se hallan obligados a vivir por virtud del arrendamiento, que es la causa de la enorme injusticia de que cuanto más trabajan, de que cuanto más enriquecen y mejoran la tierra, más esclavos se sienten del propietario; pues si llegaran a ser desahuciados, los perjuicios que se les irrogarian serían incalculables. Por consiguiente, el arrendamiento, en vez de ser un instrumento de redención para el arrendatario, es instrumento de esclavitud y de servidumbre, porque ha de estar mirando constantemente, con el rabillo del ojo, para ver qué cara pone el propietario y comprobar si está o no satisfecho. (El señor Reino Caamaño: Nosotros no conocemos eso.—Un Sr. Diputado: Lo conocemos todos; sucede en toda España.) Sin duda, SS. SS. no lo perciben.

El Sr. Fernández-Osorio dijo, en su discurso de ayer, entre otras cosas, que quería fijar un tope. Aludió al de 5.000 pesetas de renta catastral fijado en la ponencia presentada con fecha 26 de Noviembre por los Sres. Martínez Gil y Alvarez Mendizábal, y se mostró partidario de que se consignara el de 2.000 pesetas; pero, seguidamente, dijo "que era legítimo poner un tope en estos casos referente a la renta, con objeto de que los pequeños cultivadores, que ejercen en muchas regiones de la Península una eficaz y útil función social, no se viesen perjudicados en sus intereses." Señor Fernández-Osorio: si ponemos un tope, a quien inmediatamente se va a perjudicar es a los pequeños arrendatarios que ejercen esa utilísima función social; fíjese S. S. (El Sr. Casanueva: Seguirán de arrendatarios.) Eso es lo que yo no quiero, porque si como arrendatarios prestan una utilísima función social, como propietarios de la tierra que trabajan, la prestarán mucho mayor (Fuertes rumores y protestas.) El único tope que se puede admitir es el de la extensión de la tierra arrendada, porque cuando la extensión de la tierra arrendada es superior a la capacidad de trabajo del arrendatario, se parte del supuesto de que él, a su vez, tiene la necesidad de dar colocación y de explotar a otros obreros de cuyo esfuerzo se nutre; aquí es donde sí cabría, fácilmente, admitir el tope. Nosotros, pues, no tenemos inconveniente—y de eso se ha hablado ya en Comisión—en

acceptar un tope, señalándose la cantidad de tierra arrendada que ha de entregarse en propiedad al trabajador para que ejerza una función social, sin necesidad de tener que explotar a nadie; sobre todo refiriéndose a Galicia, donde la cuantía de la renta pequeña, donde se cobra muy poco por el arrendamiento de una porción de tierra, no deben ser éstas expropiadas.

Aquí tengo un contrato, que voy a leer, de renta barata, de pequeña renta, de doscientas y pico de pesetas por dos hectáreas y media de terreno, por el que se verá que se establece la condición de pagar, además, el seguro de incendio de bosques, la contribución y otros pequeños gastos. Dice así: "No podrá transferir su derecho, ni cortar o arrancar árbol alguno sin expreso consentimiento del administrador, y además de la renta, satisfará las contribuciones impuestas o que se impongan sobre dichas fincas y el importe del seguro contra incendios, obligándose a prestar a la casa de la señora duquesa los trabajos y servicios razonables, según tradicional costumbre. (El Sr. Suárez Picallo: ¿Es ése el tipo habitual de arrendamiento gallego?) Es uno de los muchos casos que existen y que todos conocemos. (El Sr. Suárez Picallo: ¿Cuánto producen las dos hectáreas de tierra y cuál es su valor en venta? ¿Puede decírmelo la Comisión?) Eso no está en el contrato. (El Sr. Suárez Picallo: Pues habría que decirlo, porque es un dato interesante.) También se puede añadir otra pregunta: ¿Cuánto costaron las tierras a la señora duquesa? (Protestas y contraprotestas. — El Sr. Aranda: ¿Y los que no somos duques?) Este argumento es también muy interesante.

Por una parte de los Sres. Diputados gallegos—no por todos, porque, afortunadamente también están aquí representados los obreros gallegos—se esgrime un argumento de orden sentimental que realmente causó cierta impresión. "Aquí dijo con palabra muy elocuente mi compañero Sr. Fernández-Osorio, a quien forzosamente he de aludir, algo que constituye, sin desdoro de los demás Sres. Diputados que han intervenido, el argumento de mayor fuerza. Decía: "Un emigrado ausente de su tierra largos años, que ha atesorado sus ahorros y que los ha remitido a sus patrios lares para que su familia los invirtiese en la compra de terrenos, se encuentra con que sus familiares, en el transcurso de los años, han sido insuficientes para el cultivo de la tierra y la han cedido en arrendamiento..." Este argumento, de orden sentimental, se refiere a los hermanos gallegos que van a tierras lejanas, generalmente a América, y allí hacen sus ahorros y toda su ilusión consiste en invertirlos en tierras en su patria. (Un Sr. Diputado: Para darlas en arriendo. — El señor Suárez Picallo: Cuando regresan las cultivan directamente; entretanto las arriendan.) Eso, realmente, tiene una fuerza de emoción extraordinaria. Yo quiero llamar la atención, especialmente de

los Sres. Diputados gallegos, sobre este extremo de la cuestión. Los hermanos gallegos que se van a América a ganar dinero, no son, precisamente — he de hacer la justicia de reconocerlo — los incapaces, sino los mejor dotados para el trabajo. (Un Sr. Diputado: Va de todo.) Yo hablo en general, porque hay quien cree que sólo van a América los gandules. (Protestas. — El Sr. Suárez Picallo: Van los que no quieren ser secretarios de Ayuntamiento.)

Yo me honro en proclamar desde aquí, precisamente por el mejor portavoz nacional, que los hermanos gallegos que van a América son, hablando en términos generales, los mejor dotados para el trabajo. Por tanto, me atrevería a preguntar: ¿esos hermanos gallegos que van a América, con una gran capacidad de trabajo y que lo primero que hacen cuando ahorran dos pesetas es comprar tierra en su patria, ¿por qué se han marchado?

Con esta sangría de la emigración hay que terminar por patriotismo, por justicia y por humanidad; hay que terminar con esa tragedia de nuestros hermanos que se ven obligados a emigrar de su patria, dejando en ella su familia y pasando la amargura de vivir en tierras extrañas con el afán de recoger unas monedas, a cambio de toda clase de privaciones, para poder después volver a su tierra con el fin de adquirir tierras que cultivar. ¿Por qué queréis prolongar esa miseria? ¿Por qué queréis que subsista esa tragedia? ¿Es que deseáis que para adquirir la tierra se necesite marcharse de España, dando ese triste espectáculo en el extranjero?

En ese dictamen, de una manera explícita, manteniéndolo la Comisión por mi voz, decimos que no se puede consentir ese sistema de adquirir la propiedad que obliga a expatriarse primero para adquirir lo que en ella necesita el expatriado para vivir. (El Sr. Suárez Picallo y otros señores Diputados pronuncian palabras que no se entienden.) Esto lo remediamos nosotros diciendo a los labradores gallegos que la República les asegura, si se aprueba este proyecto, que no tienen necesidad de irse a América, abandonando a su familia. (Grandes risas y protestas.)

Yo supongo que estas vehemencias serán espontáneas y no para que yo no termine el argumento. Insisto en que con esta reforma y manteniendo este apartado decimos a los labradores gallegos que para adquirir su tierra de hoy en adelante no tienen necesidad de expatriarse sino que, en virtud de esta Reforma agraria, les podemos decir que aquellas tierras que llevan en arrendamiento les serán concedidas en censo, en propiedad o como sea, pero se les conceden. (Rumores.)

Sus señorías podrán alegar que con esa Reforma se infiere un daño a los que ya se han encontrado en trance de ese otro sistema de adquisición; pero, Sres. Diputados, en



Rosa Verme i Claverie

Natural d'El Salto (Uruguai)

HA MORT

(E. P. R.)

Els seus desconhortats: espòs Josep Planas Argemí, fills Joan Carles, Maria Teresa i Francesc, nora Mercè Sabaters, gendre Jaume Bros, germans polítics Artur Voltà, Eulàlia Planas, Vda. Busquets, i Irene Planas de Voltà, néts, oncles, ties, nebots, cosins i família tota (presents i absents), l'Orfeó de Sabadell i les raons socials J. C. Planas Verme, J. Bros Camps i Vda. de J. Voltà Casablanques, de la present, la Casa Busquets, de Barcelona, i la Casa Armstrong Germans, d'El Salto, en participar-vos aquesta dolorosa pèrdua us preguen assistiu a l'acte de l'enterrament, que tindrà lloc avui, dimarts, a dos quarts de cinc de la tarda.

Casa mortuòria: Plaça Marquillas, 2. Sabadell, 2 agost 1932.

ELS ESPORTS

El Futbol

Ambdós equips causaren una pobre impressió, però més encara el nostre. El Sabadell arrencarà una mena d'equip que de primer onze no en tenia ni fesomia. Hi havia més suplents que titulars.

Alguna substitució era motivada per estar lesionat el titular; altra, per absència forçada, i alguna altra per creure-ho convenient la Junta, encara que pot ésser es prestava a alguna discussió.

El partit fou molt fluix, propi del temps i de la potència dels onze contendents. El resultat no s'aparta gaire del descabellament de l'encontre. De totes maneres, a la segona part el Terrassa pressionà més i amb més encert que els nostres, però la defensa local i el nou porter Ricart es cuidaren de fer inútils els esforços dels terrassencs. Ricart, ens va agradar per la seva collocació i rapidesa en intervenir en les jugades; a la primera part detingué un penal amb tanta vista com serenitat.

Els gols foren marcats al primer temps i quan feia poc que s'havia començat l'encontre. El del Sabadell fou molt vistós, de preparació i execució; Calvet en fou l'autor material d'una oportuna capcinada. El del Terrassa vingué a conseqüència d'uns atacs que els nostres no sabien aclarir.

Composició dels equips:

Sabadell: Ricart, Oro, Giner, Querol, Mota, Julià, Crespo, Rúbies, Calvet, Jaso i Lleóart.

Terrassa: Llopis, Marquès, Bartomeus, Gandia, Requesen, Cadafalc, Valls, Molla, Roig, Losada i Aratells.

L'àrbitre, senyor Mariner, regular.

El Ciclisme

Amb un xic de retard sobre l'hora anunciada, passaren per la nostra ciutat els corredors que prengueren

part al Campionat Ciclista de Catalunya. Com que es portaven pocs quilòmetres de cursa d'ençà que havien sortit, passaren tots en pelotó.

La prova fou plena d'accidents amb les consegüents avaries de màquines, la qual cosa motivà la retirada de molts corredors, alguns de categoria. El guanyador fou Josep Campamà.

Els sabadellencs Casamada i Pontes es classificaren a sisè i catorzè respectivament.

El primer arribà davant Josep Cebrian i Ferrer, Josep Nicolau, Lorente, Gimeno, Izquierdo, etc., el que dona una prova palesa de la brillant cursa que féu el diminut corredor sabadellenc.

Els Escacs

Jugadors que han estat seleccionats per al match d'Escacs a 16 taulers entre Terrassa-Sabadell (seleccions) que tindran lloc el dissabte de la Festa Major a les deu del vespre en el Centre Industrial:

Pere Homet, Pere Castanyé, Ferran Ros, Marià Samarach, Joan Ilari, Francesc Mena, Antoni Güell, Josep Sardà, Joan Llonch, Joaquim Busquets, Martí Sallarès, Manuel Comas, Francesc Tous, Pere Mestre, Joan Mèrida, Josep Garriga, Josep Puig, Manuel Pont, Jaume Camps, Josep Sampere, Jaume Barquet, Feliu Climent, Llorens Salvat, Ramon Molins.

Actuarà d'àrbitre, En Joan Vidal.

Taller de Reparacions de Maquinària i obres

DE

Jaume Cabeza

Rosales, 55 - Telèfon 1371

CORTINA ORIENTAL
CORDONET
Carrer Tetuan, 187

**SABATERIA
TORT**

GRAN ASSORTIT
EN MODELS PER
A CAVALLER

Preus econòmics

ESPECIALITAT
EN EL CALÇAT
::: A MIDA :::

BELGICA, 11

COSTA BRAVA

HOTEL DEL FAR DE SANT SEBASTIA

ES EL MES BEN SITUAT

Especialitat en banquets i casaments

TELEFON 7

CALELLA DE PALAFRUGELL



Dr. Sardà i Salvany, 7



Senyora! Cavaller!

Abans d'efectuar les compres en calçats d'estiu cal que conegui les qualitats, models i preus que la

Sabateria Mussons

té l'honor d'oferir-li.

Els models més exigents de la moda
Els preus completament de competència

NOTICIES DIVERSES

PER INSULTS I AGRESSIO A L'AUTORITAT

La nit del 29 al 30 del proppassat mes de juliol hi havia un subjecte al Passeig de la Rambla, produint gran escàndol i cridant l'atenció dels vianants. Dos Guàrdies Urbans s'acostaren i l'amonestaren per tal que es portés correctament contestant l'esmentat subjecte amb insults. Per no portar documents d'identitat i per l'avalot produït els Guàrdies digueren que els acompanyés a la Comandància, com així ho féu, però en arribar al "boulevard", se'ls féu escapol i començà de mostrar-se dels Guàrdies que el perseguïen, fent la traveta a un d'ells que caigué a terra, lesionant-se. Detingut novament i presentat a la Comandància, es féu l'atestat corresponent que es passà al Jutjat d'Instrucció i s'ordenà el seu empresonament. L'esmentat subjecte resultà nomenar-se Julià Alsina Tarrés, de 30 anys, casat, natural de Cuenca, amb domicili al carrer de Gurrea, núm. 51, el qual fa cosa ja de 4 o cinc anys, fou també processat per resistència i agressió a l'autoritat.

ELS PASSOS A NIVELL

Han estat socorreguts en el Dispensari Mèdic Municipal, de pronòstic reservat, En Rafael Camps Pujol, el seu fill Rafael Camps Ubach i de pronòstic lleu la criada Antònia Grotà Martín, domiciliats tots a la Via Laietana, núm. 45, segon, segona, de Barcelona, els quals amb l'auto núm. 47.263 d'aquesta matrícula, propietat del primer, foren atropellats pel tren dels F. C. de Catalunya, que té la sortida de Barcelona, a les 8'15 hores del matí, en el pas de Bella Terra on es dirigien. Després de curats de primera intenció, amb el cotxe-ambulància de la Creu Roja, foren portats al seu domicili de Bella Terra.

UNA DENUNCIA

Per la policia Municipal, fou cursada al Jutjat d'Instrucció, una denúncia d'Antoni Riba Ambrós i Cristòfol Riba Ambrós contra Damàs Villalba, tots d'aquesta ciutat, per lesions i danys.

Incendis

A un quart de dues de la matinal del dissabte a diumenge es produí un incendi a la fàbrica nomenada "Molí Campetxo", situada al Riu Ripoll, el qual immoble perteneix a Narcís Tatxé que el té arrendat a Melcior Sagalés, quedant l'immoble completament destruït, el qual es valorava en unes 50.000 pessetes i cremant-se matèries propietat d'En Sagalés, per un valor aproximat de 90.000 pessetes que les tenia assegura-

rades en quatre Companyies diferents i acudí a sofocar-lo el Cos de Bombers. Hom creu que l'incendi es produí casualment, per fermentació de matèries amagatzemades.

A les 12'15 del dissabte es declarà un altre incendi a unes garberes de blat de la casa de camp "Can Ermengol" del nostre terme municipal, cremant-se unes 50 gavells i quatre pallers, calculant-se les pèrdues en unes 5.000 pessetes. Hi acudí el Cos de Bombers poc després d'haver-se iniciat el foc. Tot fa suposar que el foc pot ésser intencionat, per la qual cosa la Guàrdia Civil i la Policia estan fent gestions per tal de trobar els malfactors.

Del Municipi

RESULTAT D'UN CONCURS

En virtut de concurs celebrat, el Tribunal Qualificador, acordà proposar a l'Ajuntament, el nomenament d'Inspector Cap de les Brigades municipals d'obres, a favor del concursant senyor Joan Moix i Ustrell.

PRO LLIBERTAT PROVISIONAL

La Junta del "Boxing Club Sabadell", ha visitat al senyor Alcalde, per tal de demanar-li que s'interessés prop de la Superioritat, per a què sigui concedida llibertat provisional durant els pròxims dies de la Festa Major, al boxador senyor Soto.

PERMIS PELS RECRUTES.— Del General Cap de la Quarta Divisió, s'ha rebut una comunicació accedint a la petició del nostre Ajuntament, sollicitant permís per tots els minyons que presten el servei militar dintre de Catalunya per tal que puguin passar els dies de la Festa Major amb els seus familiars.

La Cultura

Fins el dia 10 d'agost hi ha temps per a inscriure's al Curset de Geografia Orogràfica i Hidrogràfica de Catalunya, que a l'Acadèmia Miralles donarà l'expert excursionista En Miquel Codina.

El preu d'inscripció és de 5 pessetes, les quals es retornaran als alumnes que no manquin a cap lliçó.

—ES VEN CASA PROPIA per a instal·lar-hi qualsevol indústria o comerç amb aigua de propietat.

Pel que li pugui interessar, pot demanar detalls al carrer de Llençor de Moncada, núm. 9, enfront la fàbrica Puncernau.

Visible tots els dies feiners, de 9 a 12 matí.

Obituari

Ahir, a la tarda, morí la senyora Rosa Verme i Claverie, amantíssima esposa del nostre particular amic En Josep Planas i Argemí, mestre director de l'Orfeó de la ciutat, la qual, per més que uruguia d'origen, vivia ací des de molts anys i s'havia identificat amb les nostres coses d'una manera fervorosa.

La malaltia que l'ha duta al traspàs, des de feia molt de temps que la minava i pot dir-se que li ha produït la mort just al moment d'extingir-se físicament en la seva totalitat, sofrença que havia vingut resistint amb una enteresa per demés exemplar i aconhortadora.

Al seu vidu i tota altra família vagi l'expressió del nostre més viu condol.

Reposi en pau Rosa Verme i Claverie.

Vàries

L'Ajuntament de Barcelona té obert concurs per a la provisió de la plaça de sots-director de la Banda Municipal, dotada amb el sou anual de 7.320 pessetes. Els aspirants acreditats ésser espanyols no menors de 21 anys ni majors de 40, estant al corrent del servei militar i posseir el coneixement de l'idioma català per a parlar-lo i escriure'l. Les sol·licituds s'han de dirigir a l'Alcalde, fins el dia 17 del present mes.

—JOSEP MASLLOVET SANMIGUEL. Lliçons particulars de solfeig, piano i composició, en el seu domicili, Via Massaguer, 31, o en el de l'alumne.

Com de consuetud, la Biblioteca Popular de la Caixa d'Estalvis d'aquesta ciutat, estarà tancada tot el mes d'agost.

—CASA NOVA per a vendre, de construcció moderna. Punt cèntric Raó: Bales, 61, (C. A.). — Hores de despatx: Tarda, de 1 a 2, vespre, de 8 a 9.

Per la Joventut Republicana Federal del Circol Republicà Federal d'aquesta ciutat, s'estan ultimant els treballs d'organització dels festeigs a celebrar per la propera Festa Major, els quals anunciarem oportunament.

INJECCIONS HIPODERMiques

intravenoses i intramusculars, les dóna a preus molt econòmics persona amb el seu degut títol.

Raó: Plaça de l'Àngel, 10, bis, tenda, (cantonada al carrer de la Salut).

La Cambra de Directors i Auxiliars de la Indústria Tèxtil ha organitzat un Concert Vermut a càrrec de la popularíssima Orquestra Muixins, el qual tindrà lloc el proper diumenge, dia 7 d'agost, a dos quarts de dotze del matí, sota el següent programa:

"La Verbena de la Paloma", Bretón; "Los Claveles", Serrano; "Tosca", Puccini; "Rigoletto", Verdi i "València", vals jota, Pi.

—ES VEN una gramola nova amb 40 discos i caixa corresponent al preu de 250 pessetes.

Raó: Turull, 130.

La Secció d'Esplai del Casal Català d'Esquerra ha organitzat per a la propera Festa Major els següents festeigs: Diumenge dia 7 a les cinc de la tarda Ball, i nit a dos quarts de deu Concert i Ball Filmat a càrrec de la famosa Orquestrina "Demon's Jazz". Dilluns, dia 8, a dos quarts de deu de la nit, la Secció Artística posarà en escena la grandiosa obra en quatre actes original del malaguanyat Santiago Russinyol "La Mare".

Marimon

Ràdio

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

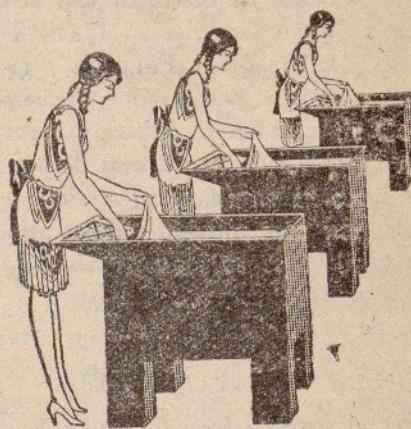
Josepa Brunet Morral
Francesca Baqués Brosa
Antoni Masachs Villalba
Rosa Gonzalez Garcia

DEFUNCIONS

Lluís Vila Olivé, 43 a. c. Domingo Borràs, 75.
Angela Izquierdo Sanchez, 11 a. Batllell.
Salvadora Bagué Soldevila, 26 a. casada Lepant, 127 1er.

Llegiu i propagueu

EL POBLE.



Safareigs
de ciment armat
Sumament practies

MOZACA
MANICH

GURREA 121. SABADELL. TELEFON 532.

CURSET D'INFERMERES

a càrrec de doctors especialitzats per a la formació completa d'aquesta humanitària professió.

Practicants femenins de cirurgia
(Preparatòria d'Ingrés)

Inscripcions fins al 10 d'agost — Nombre il·limitat

Per a informes i detalls:

Acadèmia Miralles - Escola Industrial, 23

Assegurances

de vida - Incendis - Robatoris - Crèdit.
Accidents: Del treball, individuals, responsabilitat civil (autos i carruatges).
Transports: Marítims i Terrestres.
Cristalls - Pedregada.

Manuel Bernaldo

Gràcia, 155 - Telèf. 2290

SABADELL

HORES DE DESPATX: De 2 a 3 tarda i de 8 a 9 nit.

COMPRA - VENDA DE FINQUES :: HIPOTEQUES

Ginesta Freixinet

Unica veritable de flors naturals

El perfum dels nostres boscos i muntanyes

Preu flascó: 7 ptes. (segell a part)

Demaneu una fricció al vostre perruquer

De venda:

Perfumeries: Solsona, Guillem i Soley
Drogueries: J. Ferrer i Vda. Ferrer

Els premis literaris de la Generalitat de Catalunya

Bases de concessió del «Premi Joan Crexells (novella)», «Premi Ignasi Iglésies» (teatre), «Premi Joaquim Folguera (poesia)»

D'acord amb l'informe de la ponència de premis literaris (integrada per Joan Puig i Ferrer, com a membre del Consell de Cultura, Carles Riba, Carles Soldevila, Josep Maria López Picó, Josep Lleonart, Alexandre Plana i Cèsar August Jordana), a la qual va encomanar el conseller d'Instrucció, de la Generalitat, l'estudi de l'estructuració dels premis "Joan Crexells", "Ignasi Iglésies" i "Joaquim Folguera", tenint en compte per als dos primers les organitzacions ja existents i per a tots tres el projecte general de premis literaris que la mateixa Ponència té en estudi, queda formulat així el règim dels premis, als quals ha donat oficialitat el Consell de Govern de la Generalitat.

PREMI "JOAN CREXELLS"

Per al premi "Joan Crexells" enguany farà l'atorgament la Comissió gestora que l'ha convocat, d'acord amb el reglament de la seva institució. El traspàs a la Generalitat no s'entendrà efectiu fins que el premi hagi estat atorgat, és a dir, després de la diada de Santa Llúcia. Amb tot, la Generalitat de Catalunya es fa càrrec des d'ara de l'import del premi i la Comissió gestora cridarà en temps oportú el cos de subscriptors per a acordar la destinació de la quantitat que hi hagi de remanent. En atenció a l'Ateneu Barcelonès, en títol iniciadora del "Premi Crexells" la Generalitat de Catalunya reservarà un lloc a aquesta entitat en la formació del Jurat que correspongui a les convocatòries del "Premi Crexells", així que sigui definitivament traspasat.

PREMI "JOAQUIM FOLGUERA" I "IGNASI IGLESIES"

Per als premis "Ignasi Iglésies" (teatre) i "Joaquim Folguera" (poesia), el Govern de la Generalitat ha aprovat la següent reglamentació, que regirà provisionalment men-

tre no sigui substituïda per l'organització general en projecte:

Primera.—La Generalitat de Catalunya institueix dos premis, un per a estímulo i protecció de la poesia catalana, que durà el nom "Premi Folguera", com homenatge al record de aquest poeta i per honorar amb ell tots els poetes que moriren en plena joventut, i un altre dedicat a la memòria del dramaturg del poble, Ignasi Iglésies, per tal de fomentar la literatura dramàtica i enaltir amb ella el teatre català.

Segona.—Aquests premis seran anuals i es concediran per decisió de un Jurat per a cada un d'ells; el primer a un llibre de poesies en llengua catalana publicat o inèdit que es presenti a concurs dintre el període comprès entre el primer de gener i el de 31 de desembre de cada any, i el segon a la millor obra dramàtica que s'hagi estrenat en el període comprès entre el primer d'octubre i el 30 de setembre de cada any.

El Jurat del premi de poesia es reunirà i emetrà veredictes el dia 3 de febrer. El del premi de teatre, el 3 de novembre.

Tercera.—Per excepció, en l'any en curs, per tal de no diferir la concessió dels premis, els poetes de Catalunya podran presentar abans del dia primer d'octubre vinent, llibres inèdits o publicats després del primer de gener de l'any 1928. Quant a les obres dramàtiques, es consideren en condicions d'optar al premi "Ignasi Iglésies" totes les que han estat estrenades entre el primer d'octubre de 1931 i el 30 de setembre de 1932.

Quarta.—Es instituïda una Comissió gestora dels premis "Joaquim Folguera" i "Ignasi Iglésies" formada per cinc membres designats pel Consell de Cultura de la Generalitat per la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, per l'Ateneu Barcelonès, per l'Acadèmia de Bones Lletres i per l'Associació Pro-

tectora de l'Ensenyança Catalana. La dita Comissió gestora designarà cada any els dos jurats formats de cinc membres cadascun, amb facultat de reelegir-los total o parcialment en els anys vinents. El representant del Consell de Cultura serà el president nat de la Comissió gestora.

Cinquena.—Els Jurats que nomeni la Comissió gestora tindran la missió d'emetre veredictes el dia que s'assenyala en les Bases segona i tercera.

Per a l'emissió d'aquest veredictes es seguirà aquest procediment:

a) Per a fer la primera tria entre les obres presentades a Concurs, cada membre del Jurat, en votació secreta, assenyalarà les cinc obres que cregui millors. Les cinc obres que tinguin més vots es considerarà que han ingut un vot en la primera volta de l'elecció.

b) Es faran altres quatre voltes d'elecció, per tal d'eliminar una obra en cada volta, de manera que la segona llista serà de quatre noms, la tercera de tres noms i la quarta de dos noms. En arribar a la cinquena volta, tindrà el premi l'obra de les dues que reunixi majoria de vots. S'entén que en cada volta d'elecció, no podran votar-se obres que no ho hagin estat en la volta precedent, i que cada llista de noms es farà per ordre de número de vots.

Emès el veredictes, els Jurats formularan un acta en què constarà el resultat de cada volta d'elecció i la trametran al president de la Comissió gestora.

Sisena.—La Comissió gestora fixarà la quantitat amb què cal retribuir la tasca dels membres dels Jurats.

Setena.—Si les obres premiades fos sin inèdites, les Comissions gestores tindran un dret preferent a editar-les pel seu compte, reservant als autors un 15 per 100 del producte brut de la venda.

Vuitena.—Aquesta organització dels premis "Joaquim Folguera" i "Ignasi Iglésies" regirà provisionalment fins i tant que la Generalitat de Catalunya no hagi realitzat la seva projectada organització de patronatge de les lletres catalanes.

Serveixin, doncs, aquestes Bases

de convocatòria a tots els nostres escriptors. En publicar-les, la Generalitat vol subratllar només que dels tres premis n'hi ha un —el de novella— que compta ja amb una tradició que li fa honor. I dos d'altres —el de teatre i el de poesia— que

han d'ésser concedits per primera vegada. Tot esperant la immediata realització del seu pla complet de premis literaris, la Generalitat voldria veure enguany la millor continuïtat de l'un i el bon començament dels altres.

La T. S. F.

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'15—Sessió de cultura física, per radio.

7'30—Primera edició del diari parlat «La Palabra».

8'00—Sessió de Cultura Física per radio.

8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».

11'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió de temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.

11'15—Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.

13'00—Sessió de música lleugera en discs.

13'30—Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona.

Informació Teatral i Cartelera.

Sessió Cinematogràfica i Cartelera.

14'00—Audició de discs.

Continuació del concert.

14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I.

15'00—Sessió Radio-Benèfica.

16'30—Fi de l'emissió.

18'00—Concert pel Trio Ràdio Barcelona.

19'30—Cotitzacions de monedes

Programa del radioient.

20'00—Conferència quincenal de portiva.

Notícies de premsa.

21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.

21'00—Sessió dedicada a la família del navegant.

Concert per l'Orquestra de Ràdio Barcelona.

21'00—Ballables moderns per l'Orquestra «Demon's Jazz».

22'00—Lectura d'un conte.

22'15—Concert coral.

23'00—Audició de discs.

23'00—Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

—FABRICA DE GENERES DE PUNT de JAUME TORRELLA. Vendes al major i detall: Salut, 126. Vendes al detall: Colom, 29.

L'EMPRESA DE POMPES FUNEBRES

"La Victòria" S. A.

amb exclusiva atorgada per quinze municipis, quaranta sucursals i agències a les principals poblacions de Catalunya, s'encarrega de tota classe de serveis funeraris. —Trasllat de cadàvers i despulls mortals a províncies i estranger amb autos cotxe fúnebre «Hispano»

EXPOSICIO I VENDA DE CORONES I PENSAMENTS

Oficines centrals: **Passeig S. Joan, 171 - Tel. 74777-Barcelona**
Sucursal a SABADELL: **Carrer Sant Pau, 9 - Telèfon 1828**



Antiga Tintoreria GUILERA

FUNDADA L'ANY 1800

TALLERS: VERDI, 151, 153 i 155 - TELEFON 72683 = CENTRAL: PORTAFERRISSA, 15, pral. - TELEFON 22631
BARCELONA

Aquesta casa es complau en assabentar a la seva distingida clientela de Sabadell i públic en general que per al millor serviment dels encàrrecs ha instal·lat una nova SUCURSAL A SABADELL

Avinguda XI de Novembre, número 19 (front el Cervantes)

on es rebran tota mena d'encàrrecs de TINTORERIA, RENTATS EN SEC, PLANXAT SASTRE i altres del ram, així com l'insuperable

«Planxat Holandès» per a colls, punys i camises

ANIS DEL TÁUP